

Nettoopgørelsesprincippet medfører, at livsforsikringsselskabet indirekte får et forholdsmæssigt fradrag for de udgifter, den juridiske person har afholdt. Livsforsikringsselskabet får således på grund af nettoopgørelsesprincippet et forholdsmæssigt fradrag for afholdte driftsomkostninger og kan derfor ikke samtidig fratække driftsomkostningerne direkte.

Den mulighed for indirekte fradrag for udenlandsk skat i den skattepligtige indkomst, der er en følge af nettoopgørelsesprincippet, kan i visse tilfælde medføre, at der indirekte bliver givet fradrag for udenlandsk skat, der ikke ville være givet lempelse for efter gældende regler, jf. nærmere bemærkningerne til den tilsvarende stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 1.

Da livsforsikringsselskabet får et indirekte fradrag for den udenlandske skat, kan livsforsikringsselskabet ikke samtidig få lempelse for den samme udenlandske skat efter ligningslovens § 33 eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Stk. 3 giver mulighed for, at livsforsikringsselskabet kan få lempelse, hvis der korrigeres for det indirekte fradrag i den skattepligtige indkomst, der er en følge af nettoopgørelsesprincippet, og hvis livsforsikringsselskabet kan dokumentere de betalte udenlandske skatter. I de tilfælde, hvor livsforsikringsselskabet vælger lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ligningslovens § 33 F eller lempelse efter ligningslovens § 33 og § 33 F, fordi det har tilstrækkelige oplysninger hertil, skal livsforsikringsselskabet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter stk. 1 således tillægge en forholdsmæssig del af den udenlandske skat.

Livsforsikringsselskabet kan dog kun vælge at få lempelse for udenlandsk skat, hvis det opgør den skat, der skal lempes for efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ligningslovens § 33 F eller efter ligningslovens § 33 og § 33 F, for alle indkomster fra samme land.

Opfylder livsforsikringsselskabet betingelserne for at vælge lempelse for samtlige skatter fra det pågældende land, kan der foretages lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ligningslovens § 33 F eller efter de almindelige regler i ligningslovens § 33 og § 33 F. Dette indebærer bl.a., at lempelsen gives land for land, og at der ved beregning af den maksimale nedsættelse af dansk skat ved opgørelsen af den udenlandske indkomst skal fratækkes de udgifter, der kan henføres til indkomsten, jf. ligningslovens § 33 F.

Pensionsbranchen har oplyst, at de for en del udenlandske skatter vil have tilstrækkelige oplysninger til at få lempelse. I betragtning af, at det normalt vil være ufordelagtigt for den skattepligtige at få fradrag for

udenlandske skatter i den skattepligtige indkomst frem for lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ligningslovens § 33 F eller lempelse efter ligningslovens § 33 og § 33 F direkte i selskabsskatten, vurderes livsforsikringsselskaberne derfor så vidt muligt at vælge at få lempelse.

Princippet i stk. 3 kan meget forenklet illustreres med et livsforsikringsselskab, der ejer 10 pct. af en skattetransparent juridisk person. Den juridiske person har betalt 10 i udenlandsk skat i indkomståret. Indkomstarets udlodning til den skattepligtige er 50. Den juridiske persons værdi er i indkomståret steget med 100 og den skattepligtiges gevinst på andelen i den juridiske person er derfor 10.

Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 opgøres som udlodningen på 50 plus gevinsten på 10, dvs. 60. Hvis den skattepligtige ønsker lempelse efter ligningslovens § 33, følger det af stk. 3, at en forholdsmæssig del af den betalte udenlandske skat skal tillægges den skattepligtige indkomst efter stk. 1. Da den forholdsmæssige del af den udenlandske skat er 10 pct. af 10, dvs. 1, er den korrigerede skattepligtige indkomst derfor lig med 61. Den skattepligtige kan herefter beregne lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ligningslovens § 33 F eller efter ligningslovens § 33 og § 33 F.

Efter stk. 4, 1. og 2. pkt., skal den skattepligtige indkomst efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer livsforsikringsselskabets udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem livsforsikringsselskabet og den juridiske person. Tilsvarende forhøjes den skattepligtige indkomst efter stk. 1 med en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person, der modsvarer livsforsikringsselskabets indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem livsforsikringsselskabet og den juridiske person.

1. og 2. pkt. er indsat for at forhindre en asymmetri i den skattemæssige behandling af f.eks. renteindtægter og renteutgifter som følge af, at den juridiske person som nævnt fortsat anses for skattemæssigt transparent, bortset fra ved opgørelse af den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Hvis den juridiske person f.eks. yder lån til livsforsikringsselskabet, får livsforsikringsselskabet ikke fradrag for en forholdsmæssig del af renteutgifterne på lånet, da den juridiske person er skattetransparent, og den skattepligtige ikke kan få fradrag for renteutgifter betalt på lån til »sig selv«. For at sikre at livsforsikringsselskabet ikke indirekte bliver beskattet af